

отговаря на много основни принципи на една отбрана, тъй като, преди всичко, попълването съ бойни припаси и снабдяването съ храна ще бжде много трудно. Абдуллахъ паша заяви категорично, че Щабът на Източната армия издаде вече своята заповѣдь, и настоятелно иска нейното изпълнение, и че и Главната квартира е на сжщото мнение¹⁾. По поводъ на това единъ началникъ на щабъ се изсмѣ и каза: „Изглежда, че тоя командущъ армия е абдикиралъ отъ своето командно положение, и не остава друго, освенъ да се обърнемъ направо къмъ помощника на главнокомандущия“. Съ това се завърши разговорътъ²⁾ съ Абдуллахъ паша и се почна съ главнокомандущия, въ Черкеской, комуто командиритѣ на корпуситѣ заявиха, „че искатъ да приематъ сражение на люлебургасскитѣ височини и че не искатъ да се оттеглятъ назадъ, докато не възвеличатъ името и славата на отоманцитѣ, или пъкъ всички войници и офицери не си намѣрятъ гроба тамъ³⁾“.

Вследствие тоя разговоръ, главнокомандущиятъ, Назимъ паша, въ 8 ч. вечерята на 14-и, пренебрегвайки командущия Източната армия, Абдуллахъ паша, подаде направо до командиритѣ на корпуситѣ, въ Люле Бургасъ, следната телеграма:

„Веднага донесете следното:

1. въ какво положение се намира корпусътъ и дивизиитѣ; какъвъ е съставътъ на частитѣ и тѣхното разположение;
2. кжде е артилерията и въ какво положение се намира тя;
3. иматъ ли частитѣ всичко необходимо при себе си, и обозитѣ при тѣхъ ли сж.

Направете всичко възможно да се дадатъ точни сведения за всичко. Всички добити сведения за противника изпращайте веднага.

Срещнете се утре съ бригадниа генералъ Зия паша, който ще дойде въ Люле Бургасъ, за да се осведоми за положението.“

Навѣрно Назимъ паша е получилъ задоволителни отговори на горнитѣ въпроси, защото скоро подиръ това — въ 10 ч. 5 м. сл. пл. — подаде до командиритѣ на корпуситѣ, въ Люле Бургасъ, следната телеграма:

„Причината да се вземе решение Източната армия да се оттегли на линията задъ р. Еркене бѣ предположението, че духътъ у нея е съвсемъ отпадналъ, и се мислѣше, че частитѣ нѣматъ достатъчно бойни и хранителни припаси при себе си. Това обстоятелство налагаше да се оттеглимъ назадъ, на една по-сигурна отбранителна линия, на която да се окаже потрѣбната съпротива на неприятеля.

¹⁾ Абдуллахъ паша — „Спомени отъ войната противъ България“, стр. 128.

²⁾ Чобаноглу — „Поражението на Източната армия“, стр. 2.

³⁾ „Азиспашовата дивизия“, стр. 67.